

mission

HOPP. SAMARBETE. FRAMSTEG.

MISSION 2021 NUMMER 1

Vad är missions- arbete idag?

FASTEINSAMLINGEN STÖDER UNGDOMSARBETE I TANZANIA

TEOLOGISTUDIER MED LATINAMERIKA SOM KONTEXT

BIBELÖVERSÄTTNING I ANGOLA

FINSKA 1859
MISSIONSSÄLLSKAPET

KONTAKTUPPGIFTER

Understödskoordinator
Britt-Helen Lindman
tfn 040 7648 051

Kommunikatör
Ann-Kristin Ävall
tfn 043 824 2150

Koordinator (församlings-
kontakter, vuxna och frivilliga)
Charlotte Steffansson-Myrskog
tfn 040 1692 418

Koordinator (församlings-
kontakter, barn och unga)
Camilla Skrifvars-Koskinen
tfn 040 6535 650

Assistent
Mia Käld
tfn 040 1940 260

Följ med senaste nytt på

www.facebook.com/finska.missionssallskapet
www.youtube.com/mission.fi
www.twitter.com/felm_svenska
www.instagram.com/finskamissionssallskapet

mission 162:a årgången

Utgivare: Finska Missionssällskapet,
www.finskamissionssallskapet.fi

Besöksadress: Magistratsporten 2 A
00240 Helsingfors

Postadress: PB 56, 00241 Helsingfors

Telefonnummer till växeln: 09 12971

Beställningar och adressändringar:

tfn 040 7648 051,

info@finskamissionssallskapet.fi

REDAKTIONEN

Chefredaktör: Marika Björkgren-Thylin, tfn 040 9022 817

Redaktör: Ann-Kristin Ävall

Redaktionssekreterare: Britt-Helen Lindman

ISSN 0357-296X

Mission är en gratis kundtidning som utkommer 4 gånger om året i 4 700 exemplar. Denna tidning är tryckt på FSC och PEFC certifierat papper.

Pärbild: Virve Rissanen

Designkoncept: Antonomia Ab

Layout: Nici Lönnberg

Tryck: FORSBERG

LEDARE

MARIKA BJÖRKGREN-THYLIN
CHEF FÖR SVENSK SERVICE

En andlig livsstilsförändring

Det är många som uppger att de gjort en livsstilsförändring under det senaste året. En del har tvingats till det när coronapandemin eller något annat förändrat livet så radikalt att det inte funnits något alternativ. Andra har tagit tillfället i akt och satsat på sig själv när coronaläget lett till att det plötsligt funnits tomrum i kalendern.

En förändring innebär vanligen något positivt, en möjlighet till något nytt och bättre. De flesta som påbörjar en omläggning av livsstilen inleder med åtgärder som att motionera mera, äta hälsosammare, sova längre och stressa mindre. Och visst är alla dessa saker bra och viktiga för vårt välbefinnande. Men hur mycket uppmärksamhet ägnar vi åt vårt andliga liv i vår iver att förändra och förbättra oss själva? Det andliga välmåendet borde väl ändå vara ännu viktigare än det kroppsliga.

Många av de nutida livsstilsförändringarna har fokus på mig själv och mitt bästa. Eventuellt motiverar vi ibland våra livsstilsval och -omställningar med klimathotet eller vår kärlek till djuren och naturen. Men hur ofta är vi beredda att försaka eller förändra något för en annan människas skull, i synnerhet för någon som inte hör till den närmaste familjen eller vänkretsen?

Jesus var radikal på den här punkten. Älska era fiender och gör gott mot dem som hatar er, sa han. Se mig i varje medmänniska som är hungrig, törstig, hemlös, naken, sjuk och fångslad, och fyll deras behov, var hans uppmaning till dem som ville komma in i himmelriket.

För många år sedan bad jag en av Missionssällskapets tidigare missionärer att föreslå en psalm som vi kunde inleda en samling med. Svaret kom snabbt, psalm 44 i Psalmboken *Ett Kristusbrev till världen är var och en som tror* passar i alla lägen. Vilken svindlande tanke, att vår uppgift som kristna är att vara brev från Gud själv till våra medmänniskor trots alla våra begränsningar och brister!

På sidorna 8–9 berättar Amoni Samuel Mwahala från Angola om hur omgivningen ifrågasatte hans kunnande och lämplighet som bibelöversättare på grund av hans ringa ålder. Själv har han däremot upplevt att när de egna gränserna kommer emot då tar den heliga Anden över.

I Guds rike finns inga begränsningar för vem som kan vara Guds redskap på jorden. Vi kan alla vara Kristusbrev till världen. Inte ens en världsomfattande pandemi kan hindra detta. Och en livsstilsförändring kan också handla om att göra ett medvetet beslut att ägna tid åt sin egen Gudsrelation samt att göra livsval som gagnar medmänniskan, inte bara dem som står oss nära utan också dem som finns längre bort eller som det känns svårare att älska.

Marika Björkgren-Thylin

På pärmen: Musa Daniel Medadi, 23, från byn Mwang'halanga i Tanzania, berättar att han var förlorad tills Jesus gav hans liv en ny riktning.

ÖGONBLICKET

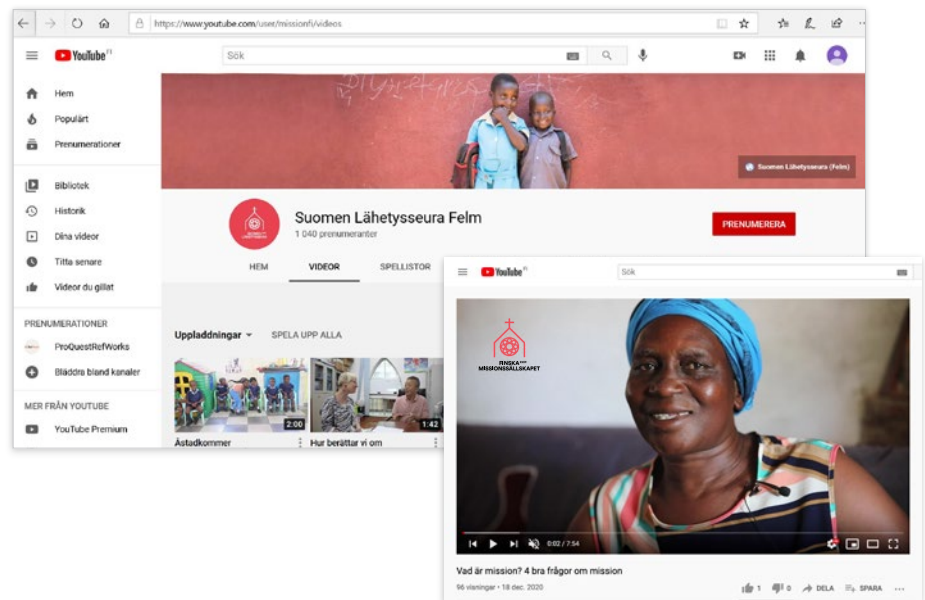

Fasteinsamlingen går till ungdomsarbete i Tanzania. Läs mer på sidorna 10–11. **FOTO:** VIRVE RISSANEN

AKTUELLT

Finska Missionssällskapet har utkommit med en ny video om nutida missionsarbete, **Vad är mission? 4 bra frågor om mission.** Bekanta dig gärna med den. Videon kan användas i församlingens verksamhet, t.ex. i missionsgrupper och inom konfirmandundervisningen. Den hittas på Missionssällskapets Youtube-kanal (Suomen Lähetysseura Felm).

Videon utgår från fyra frågor som den ger svar på: Vad är mission? Varför utförs missionsarbete fortfarande? Hur berättar vi om kristen tro? Åstadkommer missionsarbete något gott? Delarna kan också användas separat.

Alla skall förstå att ni är mina lärjungar om ni visar varandra kärlek.

JOHANNESVANGELIET 13:35

Diakoniarbetarna pastor Sutthipat och Anja Markkanen hos fru Somkit. FOTO: PIRRE SAARIO

Vad är missionsarbete idag?

Många har föråldrade föreställningar om mission. Missionsarbete innebär ömsidighet och växelverkan och utgår från samarbetspartnerns behov. Det uppdrag som Jesus gav sina efterföljare är fortfarande utgångspunkten för arbetet.

TEXT: PIRRE SAARIO ÖVERSÄTTNING: ANN-KRISTIN ÄVALL

En missionär iklädd tropikhjälm sätter sig under en palm med sin bibel – och fastnar där. Varför är detta den bild många har av missionsarbete?

I Finland visste man knappt något om Afrika år 1870 då Missionssällskapets första missionärer anlände till Amboland, till de nordligaste delarna av dagens Namibia. Läsarna kunde följa med missionärernas liv genom tidningen Mission och Lähetysanomat. Senare gjorde även diabilidspresenta-

tioner, missionsutställningar och skolbesök Ambolandet känt. I slutet av 1940-talet började det komma hälsningar från Tanzania.

– Vi har varit starkt med om att forma finländarnas bild av Afrika, konstaterar Missionssällskapets verksamhetsledare Rolf Steffansson.

Karikatyren av predikanterna motsvarar dock inte ens bilden av de första missionärerna. De satte genast igång med att lära människor att läsa och skapade en ABC-

bok, medlade fred i de krig som fördes mellan Ambolands kungadömen och botade sår med sin begränsade läkekonst.

– Missionsarbete utgår från en vilja att dela med sig till andra av de gåvor man fått, säger Steffansson. I utlevd kristendom ingår också alltid beredskapen att möta nöden och på så sätt synliggöra Guds rike.

De första missionärerna berättade om sin tro och så småningom uppstod det församlingar och en lokal kyrka. De anställda

vid Missionsällskapet har levt bland vanliga människor, lärt sig deras språk och deltagit i samhällsbygget.

– Våra anställdas starka andliga motivation har hjälpt dem att anpassa sig till olika, ibland även svåra situationer och omständigheter, säger Steffansson.

VÄRLDEN HAR FÖRÄNDRATS

Varför har då utlandsarbetarna blivit färre under de senaste åren? Svaret är att världen har förändrats och att som en följd av tidigare generationers arbete har det grundats kyrkor och läroverk för olika sektorer.

Missionsällskapet svarar i mån av möjlighet på samarbetskyrkornas och -organisationernas förfrågningar. De kan komma med önskemål om exempelvis en expert på undervisning på eget språk eller bibelöversättning, en specialist inom ekonomi och förvaltning eller en sakkunnig inom utvecklingsarbete.

Kyrkorna ber allt oftare om utbildning inom kommunikation för att nå ut till människor via sociala medier. En av de viktigaste formerna av mission är att stöda teologisk utbildning exempelvis genom att sända ut teologiedoktorer.

Missionsällskapet arbetade med utvecklingsarbete redan innan ordet uppfanns. Sällskapet stöder via sina samarbetskyrkor och -organisationer särskilt funktionshindrade människors, kvinnors och flickors samt diskriminerade minoriteters mänskliga rättigheter.

Utvecklingsarbetet finansieras till största delen via Utrikesministeriet, men stöd fås även från församlingar, privatpersoner och samfund.

I sitt fredsarbete strävar Missionsällskapet efter att få människor på gräsrotsnivå att hitta lösningar. Påverkansarbetet har som mål att förändra strukturer som föder ojämlikhet.

DIALOG OCH ÖMSESIDIGT DELANDE

I våra föreställningar har evangeliet vällt fram som en lavin från västerlandet till Afrika och Asien, som om urkällan var här. Missionen av idag är en dialog och ett ömsesidigt delande av kunskande, idéer och pengar.

Kyrkorna i syd är aktiva inom missionen. Vår kyrka får nya intryck därifrån.

– Den lutherska kyrkan i Bolivia vill vara en missionerande kyrka, konstaterar dess ledare Emilio Aslla. Vi förkunnar det holistiska evangeliet om Kristus till alla oberoende av deras etniska ursprung eller sociala situation.

Att verka för ett bättre liv för de skyddslösa människorna i samhället hör till de viktigaste uppgifterna. De fattigas kyrka behöver dock ekonomisk hjälp från andra kyrkor och systerorganisationer.

Enligt biskop Amnuay Yodwong har Thailands lutherska kyrka lyckats med att förkunna evangeliet ifall människorna upplever att kyrkan bryr sig om alla slags människor.

Diakoniarbetet anses tillhöra alla församlingsmedlemmar och de får utbildning i det. Genom diakonin har många hela familjer anslutit sig till församlingen. Församlingsmedlemmarna ges mycket ansvar.

Thailands kyrka har liksom många andra kyrkor i utvecklingsländerna få anställda. Kyrkan kan ännu inte verka utan stöd från sina samarbetspartner, såsom Missionsällskapet. Missionärerna är likaså fortsättningsvis en viktig resurs.

– Missionsarbetet är ett uppdrag som Jesus gav till sin församling, säger Olli Pitkänen, Missionsällskapets regionchef i södra och

sydöstra Asien. Det är Guds hjärtslag som visar Hans kärlek och nåd till människan och hela skapelsen. Evangeliets kärna är nåden och syndernas förlåtelse utan gärningar.

– Rätten att få höra evangeliet är en människorättsfråga. Vårt uppdrag är inte att omvända utan att hålla evangeliet framme.

ALLA SKA FÅ HÖRA DET GODA BUDSKAPET

– Missionsarbetet är utfört då alla har fått en möjlighet att höra det goda budskapet. Det går inte att göra skillnad mellan att främja de mänskliga rättigheterna och föra fram evangeliet. Missionsarbetet kommer med tanken om jämlikhet, acceptans och nåd. Människorna lyfts från en tillvaro i fattigdom och brott mot mänskliga rättigheter till att vara en värdefull Guds skapelse.

Olli Pitkänen konstaterar att mission inte är en alternativ arbetsform för församlingarna utan att det är en del av kyrkans väsen. Mission borde inte få vara bara en särskild åtgärd som utlokaliseras till missionsorganisationer. Om missionsarbetet inte längre står i centrum förlorar församlingen en viktig del av sin identitet.

Enligt Rolf Steffansson är missionsarbetet en underskattad folkrörelse i Finland. Man har skrattat välvilligt åt missionskretsarnas ”sockstickartanter” utan att inse deras betydelse.

Lärofortbildning i Makumira, Tanzania. FOTO: KATRI KUUSIKALLIO

Barn på daghemmet Samrong i Bangkok, Thailand. FOTO: JOANNA LINDÉN

– Dessa människor har möjliggjort vårt arbete. De har varit först med internationaliseringsfostran, de har berättat om vårt arbete och påverkat attityder, bett för vårt arbete och gett av sina medel. Utan sådan hjälp tar Missionssällskapets arbete slut.

EVANGELIET SKINGRAR RÄDSLAN

– Numera talar man om människorättsbaserat arbete där man främjar mänskliga rättigheter som definierats i internationella avtal. Våra kyrkliga samarbetspartner lägger inte sina ord så här, säger Katri Härkönen, specialsakkunnig för teologisk utbildning. Följden av att man tar emot evangeliet är en vilja att sträva efter att främja rättvisan i sin omgivning.

Biskopen för Victoriasjöns östra stift i Tanzania, Andrew Petro Gulle, känner till den rädsla för andevärlden som finns bland sukumafolket.

– Vi tänkte att en höjning av utbildningsnivån skulle hjälpa skingra rädslan. Det blev inte så. Det är bara evangeliet som förändrar människan och tar bort rädslan.

Katri Härkönen kommer ihåg en gång då två människor bröt sig in i kyrkan i hennes församling och stal plaststolar. Söndagen därpå predikade evangelisten om hur

Gud ser allt vi gör trots att vi försöker dölja våra gärningar. Den ena tjuven returnerade en stor del av stolarna och bad om kristendomsundervisning. Han hade inte sovit en blund eftersom han varit rädd för både Gud och onda andar. Evangelisten undervisade mannen och han blev döpt. Numera är han ordförande för evangelisationskommittén och talar varmt för mission på hemmaplan.

– Missionsarbetet innebär idag att man kanaliserar den iver som de lokala kristna har. I synnerhet kvinnor vill vara med och bära de svagaste i samhället, säger Katri Härkönen.

– Missionsarbete av idag omfattar även utbildning av kvinnor och diskriminerade. Genom utbildning får de en chans att påverka attityder i samhället. ☪

FINSKA MISSIONSSÄLLSKAPET HAR EN NY ORGANISATION FÖR UTRIKESAVDELNINGEN FR.O.M. 1.1.2021.

Direktören för utrikesavdelningen, **Tero Norjanen**, kommenterar avdelningens omorganisering:

”Den tidigare organisationsmodellen baserade sig på finansieringskällorna: kyrkligt arbete, utvecklingssamarbete, fredsarbete. Arbetet i sig höll god kvalitet, men det var svårt att förmedla en helhetsbild av vår verksamhet. Modellen ledde också till dubbelrapportering och extra administrativt arbete.

Den nya organisationsmodellen tar fasta på helhetsplanering och -genomförande av utrikesarbetet vare sig det handlar om utvecklingssamarbete som finansieras av utrikesministeriet eller kyrkligt arbete med stöd av församlingarna.

I fortsättningen har vi **ett program för utrikesarbete** som är förankrat i Missionssällskapets strategi, vision och mission.”

Natasha Vaalgamaa testar VR-glasögonen.

Kom med på en virtuell resa till Afrika!

TEXT: ANN-KRISTIN ÅVALL
FOTO: VIRVE RISSANEN

Är du nyfiken på hur livet ter sig i en afrikansk by? Trots de gällande reserestriktionerna kan du göra en virtuell resa med oss. Nu är det möjligt att komma mycket nära känslan av att resa på riktigt. Upplev stämningen och träd in i den tredimensionella filmen! Endast lukterna och värmen saknas.

Våra fadderbarn i Etiopien hälsar dig välkommen till sin syateljé som de grundat i en container.

Det är inte lätt för unga vuxna att hitta arbete i Etiopien, även om de skulle ha en utbildning. Därför beslöt sig dessa våra tidigare fadderbarn att själva sysselsätta

sig. De fick bidrag till containern och sömnadsredskap från fadderbarnsprojektet, men nu kan de också söka företagarlån från staten. Samtidigt fungerar de som bra exempel på att också barn och unga från fattiga förhållanden med stöd och utbildning kan få ett vanligt liv.

Missionssällskapet har filmat med en 360-kamera i några av våra projekt i Tanzania och Etiopien. Dessa videor har församlingarna nu möjlighet att bekanta sig med.

Just nu kan man välja om man vill bekanta sig med vardagsbestyren hos familjen Daud Julius i Tanzania, träffa en grupp

med företagarkvinnor alternativt tidigare fadderbarn i Etiopien, eller om man föredrar att besöka en trädplantering i Tanzania.

Man kan boka en person från vårt svenska team till församlingens evenemang. Vi tar med oss VR-glasögonen och instruerar i användningen av dem. Sex personer kan titta på videorna samtidigt, men eftersom videorna är korta, bara några minuter långa, hinner många se dem på en kort stund.

Vi tar också med oss VR-glasögonen till missionsseminariet i Korsholm den 18–19 september 2021. Välkommen att testa dem där! ∞

A portrait of a young Black man with short hair and a goatee, looking directly at the camera. He is wearing a white t-shirt and a purple and black striped scarf. A brown strap is visible over his shoulder. The background consists of a stone wall on the left and green foliage on the right.

Frimodigt i ordets tjänst

Då angolanska Amoni Samuel Mwahala som 21-åring började arbeta med bibelöversättning misstrodde de äldre hans kunskaper i språket nkumbi. De har insett att de hade fel.

TEXT OCH BILDER: TEIJA LIEVONEN
ÖVERSÄTTNING: ANN-KRISTIN ÄVALL

Amoni Samuel Mwahala är en nkumbi till sitt ursprung, ett herdefolk som lever i södra delen av Angola.

– Endast få föräldrar sänder sina barn till skolan eftersom de vill att barnen valdar boskap, säger Amoni.

Alla nio barn i hans familj har ändå fått utbildning.

– Farfar skickade iväg min pappa för att studera, och pappa lärde sig att läsa och skriva. Under inbördeskrigets strider gick läs- och skrivkunighetens stora betydelse upp för honom och han ville, som den enda fadern på vårt område, att alla hans barn skulle få gå i skolan.

Mellan 27 000 och 100 000 personer talar nkumbi. De flesta av dem kan inte landets majoritetsspråk portugisiska.

AMONI BRINNER FÖR SITT ARBETE

– Då jag som 21-åring började arbeta, var jag osäker på om jag skulle klara av det stora ansvaret med bibelöversättning. Alla andra i teamet var pastorer i femtioårsåldern, berättar Amoni.

– Nu känns arbetet inte svårt, för Gud ger vishet. Den heliga Anden hjälper oss att översätta, förstå och lösa problem. Jag har också tillgång till böcker och lärare som kan hjälpa.

Det är uppenbart att Amoni brinner för sitt arbete.

– Jag tycker mycket om bibelöversättning.

Det är svårt att beskriva hur jag känner inför mitt arbete. Jag är nästan som en missionär. Arbetet måste utföras noggrant eftersom ett litet fel i detta skede kan påverka läsarna och lyssnarna på fel sätt.

Amoni har på sitt språkområde mött predikanter från andra regioner och länder och dessa talar inte nkumbi.

– De har biblar på portugisiska eller umbundu. Folket har svårt att förstå predikanterna eftersom dessa inte kan språket så bra.

– Många från nkumbifolket kan inte portugisiska, och en del är analfabeter. Då jag predikar kan jag samtidigt översätta Bibeln från portugisiska till nkumbi.

ÄLDRE PERSONER HÖGAKTAS

Amoni minns ett besök i Egamba, där nkumbikungens hov brukade ligga. I Egamba talas det nkumbi, men många talar också umbundu, eller så talar man nkumbi med inslag av umbundu.

– Barnen där förstod inte min nkumbi, säger Amoni. Då var jag 22 år. De äldre tvivlade på att en ung pojke skulle klara av att översätta Bibeln. Inte kan en ung pojkspoling känna Guds ord, sade de.

– De ville testa mig och bad mig predika kvällen därpå. Äldre personer kom för att lyssna till den här grabben och då jag var klar med min predikan bad en gammal ungdomarna i kyrkan att ställa sig upp. Han berömde mig: Ser ni honom? Hörde

ni vad han sade? Ta exempel av honom!

De som är under trettio är vana att bli underskattade i en kultur där ålder och livserfarenhet värdesätts.

– Folk tvivlar på att unga har tillräckligt bra kunskaper i de lokala språken, säger Amoni. Många anser att äldre personer skulle vara bättre på att översätta någonting så värdefullt som Guds ord.

”Nu känns arbetet inte svårt, för Gud ger vishet. Den heliga Anden hjälper oss att översätta, förstå och lösa problem.”

Innan vi skiljs åt sjunger Amoni en psalm för oss och jag känner igen den som *Hosianna*. I Angola sjunger man den i stämmor utan ackompanjemang.

– När en stor folkskara sjunger psalmen låter det fint, säger Amoni, och jag tvivlar inte alls. ∞

← Amoni Samuel Mwahala räds inte att arbeta bland äldre människor. ”Om temat är obekant deltar jag inte i debatten, men för övrigt är jag frimodigt med”.

→ Amoni Mwahala (längst fram) och Gabriel José Mutindi arbetar med att översätta Bibeln till nkumbi. De jobbar i den nya översättningsbyrån i Lubango, Angolas näst största stad.

Ungdomarna hittade till kyrkan via spel

Eeva Macheye (t.v.), Elisabeth Lukandikija, Amos Kristofer och Musa Medadi är alla aktiva inom ungdomsarbetet i byn Mwang'halanga. Här bär de på evangelisten Elikana Mtalasi.

Hösten 2018 fanns det sex kristna i byn Mwang'halanga. Ingen av dem var ung. Detta var början på evangelisten Elikana Mtalasis ungdomsarbete, som lyfts fram i årets fasteinsamling.

TEXT OCH BILD: VIRVE RISSANEN **ÖVERSÄTTNING:** ANN-KRISTIN ÄVALL

En söndag i januari 2021 bad man församlingens ungdomar stanna kvar vid kyrkan efter gudstjänsten. På gården hängde en grupp om trettio personer. En del av dem hade redan barn, men alla deltog i ungdomsarbetet.
– Och detta är inte allt, berättar evange-

listen Elikana Mtalasi, de kristna i byn är redan över trehundra och av dem är cirka hundra unga.

Arbetet började med spel. Elikana märkte att byborna gillade att spela kort. Han spelade också själv för att komma närmare människorna och med i gemenskapen.

Efter att ha bekantat sig med människorna började Elikana undervisa ungdomarna.

Han berättade om livet som kristen, om Bibeln och Jesus, om att skilja mellan rätt och fel.

Kortspelet byttes ut mot fotboll och netball.

Så småningom började ungdomarna också hitta till undervisningen, men det var resultatet av ett långsiktigt arbete. Ett exempel är 23-åriga Musa Medadi.

– Jag slutade skolan år 2015. Efter det gjorde jag just ingenting. Jag drev runt på byn, tills Elikana hittade mig.

Under många år bjöd evangelisten Elikana regelbundet Musa Medadi till kyrkan. Till slut gick pojken med på att komma och har inte ångrat det.

Varje lördag samlas ungdomarna i kyrkan. De lyssnar på Elikanas undervisning, spelar fotboll och netball och tillbringar tid tillsammans. Redan det att flickor och pojkar samlas tillsammans är betydelsefullt, berättar Elikana.

– I vanliga fall undrar föräldrarna genast vad de handlar om ifall en flicka och en pojke pratar med varandra. På den punkten har vi redan lyckats ändra på attityderna lite grann, säger Elikana.

Också Musa Medadis attityder har förändrats. Nu vill han studera vidare. Hans drömyrke är evangelist.

– Tidigare var jag förtappad, nu vandrar jag med Jesus i mitt hjärta, summerar Musa.

Denna mening sammanfattar också den stora glädje som Hanna Oja-Nisula, utsänd av Finska Missionssällskapet, känner över att de viktiga frågorna hänger på så små saker.

Oja-Nisula, som jobbat med ungdomsarbete även i Finland, har i Tanzania märkt att man inte nödvändigtvis behöver göra så avancerade saker tillsammans med ungdomarna.

– Endast det största miraklet behövs: att människan tar emot Jesus och börjar utföra det arbete som Elikana nu gör.

”Mina föräldrar var traditionella helbrägdagörare. Jag var tvungen att rymma till kyrkan.”

I många ungdomars hem tror man på andemakter och besöker traditionella helbrägdagörare. Därför kan mötet med Jesus vara avgörande. 18-åriga Elisabeth Lukan-dikija berättar att tron fört med sig frihet. Hon behöver inte längre vara rädd.

– När jag har Jesus, har Satan ingen chans, säger Elisabeth.

Hon berömmar också undervisningen. Där berättar Elikana om allt som hör till

det kristna livet. Elisabeth nämner att det är viktigt att kunna skilja mellan rätt och fel, och ger ett konkret exempel.

– En ungdom kan bli utnyttjad utan att ens förstå att det är fel.

Alla intervjuade tävlar om att berömma evangelisten Elikana. Hur han förstår ungdomarna och lyssnar på dem. Elikana själv förklarar att hans förståelse grundar sig på hans bakgrund.

– Mina föräldrar var traditionella helbrägdagörare. Jag var tvungen att rymma till kyrkan, säger Elikana.

Några av de ungdomar som han tar sig an upplever nu något motsvarande. Alla föräldrar gillar inte att barnet konverterar till kristendomen. Vid behov skaffar Elikana ett tillfälligt boende åt de unga där de kan husera tills de kommit överens med föräldrarna.

Ungdomsarbetet i Victoriasjöns östra stift utförs i tjugo dotterförsamlingar. På samtliga områden har ungdomarna spännande berättelser att komma med. Gemensamt för dem är känslan av befrielse. Ungdomsevangelisterna bjuder in till kyrkan och fungerar som lärare. De medverkar också i gudstjänsterna och är trygga vuxna för ungdomarna.

Evangelisten Elikana säger att han vill förändra ungdomarnas liv till det bättre.

– Men jag ändrar inte på något. Allt kommer från Gud. ∞

Byn Mwang'halanga ligger cirka två timmars bilresa från staden Mwanza.

Evangelisten Elikana Mtalasi började sitt arbete i byn Mwang'halanga år 2018.

ETIOPIEN: FREW TESFAYE FICK FÄRDIGHETER FÖR LIVET

Frew Tesfaye bor i Kebele i Kombolcha. Hans barndom var alldeles vanlig med mycket lek.

Så här berättar han själv: ”När jag var barn hjälpte jag familjer i närheten med deras boskap och på samma sätt hjälpte jag mamma. Jag var 8 år då jag började i skolan. På tredje klassen råkade jag ut för en olycka och skadade min fot. Efter det kunde jag inte gå och min familj och mina vänner började se på mig som en sjukling, som kunde smitta andra barn. Min familj ville att jag skulle flytta över till en religiös skola så att Gud kunde ge mig förlåtelse för det som hänt. Så blev det och jag kom

att delta i den religiösa undervisningen i Kolmbolcha, men jag måste tigga för att klara mig. Jag bodde på en gravgård och livet var svårt.

En dag mötte jag lokala socialarbetare och Mekane Yesuskyrkans anställda och de frågade mig om jag ville gå med i deras projekt. Jag fick en fem dagars inskolning i hur man sköter olika affärer och en liten penningssumma. Vi grundade en verksamhetsgrupp och jag köpte en kalv som jag sedan sålde med vinst. För vinsten köpte jag en ko som kalvade. Jag började sälja mjölk till de lokala människorna och senare köpte jag ännu en ko. Efter det köpte jag en sy-

maskin och getter så att jag inte skulle vara beroende av endast en inkomstkälla.

Tidigare måste jag alltså tigga för att överleva. Nu hade jag fått skolning och ett litet boägg samt psykologiskt stöd. Idag är jag gift och har fått ett barn. Jag kan trygga min familjs uppehälle på ett säkert sätt och jag får psykologiskt stöd. Jag kan inte ens jämföra mitt tidigare liv med mitt nuvarande. Min självkänsla är bättre och jag kan göra så mycket mera än funktionshinderade personer vanligen kan. Jag sparar för att kunna öppna en hönsgård. Framtiden ser bra ut.

Översättning: Gun-Britt Hammarström

ETIOPIEN: MULU ODLAR SIN EGEN JORD

Mulu Freaw är en 35-årig kvinna. Hon är gift och till familjen hör sex personer. Familjen har egen mark, men ingen ox så att Mulu kunde plöja marken. Som en följd kunde Mulu inte heller odla jorden och skaffa mat till familjen. Istället var hon tvungen att arrendera ut sin jord till en jordbrukare som hade en ox. I gengäld fick hon olika grödor, men dessa räckte inte till för att försörja familjen.

Tack vare ett projekt som hjälper kvinnor som Mulu, har hon nu fått möjlighet att låna en ox för att plöja. Nu behöver hon inte längre arrendera ut jorden utan kan själv odla sin jord och få tillräckligt med mat för sin familj.

Numera är det Mulu som får extra inkomster från att odla en åker som hon arrenderar. Hon har också råd att köpa skolmaterial åt sina barn.

Fyller du jämnt i år?

Genom att skapa en **bemärkelsedagsinsamling** hjälper du de allra svagaste att få en bättre framtid. Du kan själv välja ändamål för insamlingen.

För mer info, ring **040-7648051**
eller läs mer på www.finskamissionssallskapet.fi/bemarkelsedag

FINSKA 1859
MISSIONSSÄLLSKAPET

FINSKA 1859
MISSIONSSÄLLSKAPET

MOTION & MISSION

Vårutmaning 2021

Motion och mission?

Motion & Mission är ett enkelt och roligt sätt att jobba för ditt eget och andras välmående. Samtidigt som du tränar tillsammans med andra samlar du in medel för att förbättra utsatta människors levnadsförhållanden.

Hur ska jag börja?

Det är enkelt att komma igång. Börja med att samla ihop ett gäng som vill motionera tillsammans. Grupperna kan se olika ut beroende på deltagarnas behov och mål. Ni kan själv välja hur ofta ni tränar: allt från en gång i veckan till en gång i månaden.

Den enklaste träningsformen att samlas kring är gång eller löpning, men i princip kan ni förverkliga konceptet med vilken idrottsgren som helst: fotboll, simning, cykling eller kanske innebandy. Ni bestämmer själva hur länge ni tränar tillsammans. En termin kan vara ett bra mål att inleda med.

Samla in till ett gott ändamål!

Du kan betala in i slutet av varje månad eller allt på en gång i slutet av träningsperioden. Berätta gärna om ditt resultat till oss på info@finskamissionssallskapet.fi samt i Facebook-gruppen **Motion & Mission**.

Mer info hittar du på vår hemsida
www.finskamissionssallskapet.fi
Fliken Kom med – Motion & Mission

Januari				1	2	3
4	5	6	7	8	9	10
11	12	13	14	15	16	17
18	19	20	21	22	23	24
25	26	27	28	29	30	31

Februari						
1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28

Mars						
1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28
29	30	31				

April				1	2	3	4
5	6	7	8	9	10	11	
12	13	14	15	16	17	18	
19	20	21	22	23	24	25	
26	27	28	29	30			

Stöd utgivningen av tidningen Mission

Saajan tilinnumero Mottagarens kontonummer	IBAN FI38 8000 1400 1611 30 Ålandsbanken (för ålänningar) FI49 6601 0001 0970 21	BIC DABAFIHH AABAFI22	
Saaja Mottagaren	Finska Missionssällskapet PB 56, 00241 Helsingfors	Frivilligt bidrag för tryckning och postning av tidningen Mission Skriv i meddelandefältet: TIDNING	
Maksaja Betalaren			
Alle- kirjoitus Underskrift		Viitenro Ref.nr	
Tililtä nro Från konto nr		Eräpäivä Förf.dag	Euro

Maksu välitetään saajalle maksujenvälityksen ehtojen mukaisesti ja vain maksajan ilmoittaman tilinumeron perusteella. Betalningen förmedlas till mottagaren enligt villkoren för betalningsförmedling och endast till det kontonummer som betalaren angivit.

Saajan tilinnumero Mottagarens kontonummer	IBAN FI38 8000 1400 1611 30 Ålandsbanken (för ålänningar) FI49 6601 0001 0970 21	BIC DABAFIHH AABAFI22	
Saaja Mottagaren	Finska Missionssällskapet PB 56, 00241 Helsingfors	Frivilligt bidrag för tryckning och postning av tidningen Mission Skriv i meddelandefältet: TIDNING	
Maksaja Betalaren			
Alle- kirjoitus Underskrift		Viitenro Ref.nr	
Tililtä nro Från konto nr		Eräpäivä Förf.dag	Euro

Maksu välitetään saajalle maksujenvälityksen ehtojen mukaisesti ja vain maksajan ilmoittaman tilinumeron perusteella. Betalningen förmedlas till mottagaren enligt villkoren för betalningsförmedling och endast till det kontonummer som betalaren angivit.

Insamlingstillstånd: Finland RA/2020/1538, i kraft tillsvidare fr.o.m. 1.1.2021, beviljat 1.12.2020 av Polisstyrelsen. Åland ÅLR 2020/6483, i kraft 1.1–31.12.2021, beviljat 25.8.2020 av Ålands landskapsregering.

Ge en gåva som gör skillnad!

Etiska gåvor hjälper dem som behöver det mest.

De etiska gåvorna finns nu i digital form!

www.etiskgåva.fi

FINSKA 1859
MISSIONSSÄLLSKAPET

Skolböcker
30€

Gör ett testamente fyllt av hopp

Att testamentera sin egendom till välgörenhet är en investering i framtiden. Genom att stöda Finska Missionssällskapets arbete med en testamentsdonation påverkar du hur du vill att världen skall se ut efter din bortgång. De medel vi får in via testamenten går till de ändamål testamentsgivaren önskat.

Vi har gjort en testamentsguide åt dig som vill låta en del av din egendom gå till välgörande ändamål.

Den kan laddas ner på adressen:

www.finskamissionssallskapet.fi/testamente

För mer information kan du kontakta vicehäradshövding Tarja Larmasuo, tfn 040 4514 534.

FINSKA 1859
MISSIONSSÄLLSKAPET

NEPAL: ÄKTENSKAPSARBETE FÖRÄNDRAR SAMHÄLLET

Dilliram och Sajana är ett nepalesiskt par som gått en utbildning i familjearbete ordnad av Finska Missionssällskapet och National Churches Fellowship of Nepal. Redan innan kursen kände de till många av de problem som familjer och äkta par i Nepal brottas med, men kursen fick dem övertygade om att de måste göra något konkret för att hjälpa paren och familjerna att må bättre.

Som en följd ledde Dilliram och Sajana tillsammans med ett annat par ett äktenskapsseminarium för sju ton par år 2019. Seminariet utföll väl. En manlig deltagare berättade i slutet att han nu förstod hur viktigt det är att ge sin fru och sina barn tid. Han

beklagade sitt tidigare beteende och hade nu beslutat att bli en bättre far och äkta man. Utöver honom konstaterade en kyrklig ledare, som varit gift i 40 år, att han i fortsättningen tänker undervisa unga i den egna församlingen i detta viktiga ämne.

Familje- och äktenskapskurserna ordnas årligen. Målet är att stärka jämställdheten i familjerna och mellan makarna samt öka samhörigheten och känslan av ansvar. Syftet är också att minska familjevåld och förhållanden utanför äktenskapet samt förhindra att familjer splittras. Därtill stöder kurserna familjerna i barnuppfostran.

Översättning: Caroline Geust

SYRIEN: MED MISSIONSSÄLLSKAPETS STÖD HAR MILAD KUNNAT FORTSÄTTA SKOLAN

Milad är en 11-årig skolelev från Aleppo. Redan innan kriget, när Milad bara var en liten pojke, upplevde han en tragedi då hans mamma beslöt sig för att lämna sin man och son. Efter detta tog Milads pappa och hans farföräldrar hand om honom. Men när kriget startade skadades Milads pappa svårt i ett granatanfall. Farföräldrarna står för familjens försörjning, men deras löner räcker knappt för att täcka sonens läkemedelskostnader och Milads basbehov. Med stöd från Finska Missionssällskapet och Rådets för kyrkorna i Mellanöstern (MECC) skolavgiftsprogram har Milad kunnat fortsätta i skolan som han gillar så mycket.

Milad är en duktig elev och han tycker särskilt mycket om matematik. När han blir stor skulle han vilja bli präst.

Kriget har förstört 40 procent av skolorna i Syrien. Finska Missionssällskapet ger stöd så att barn från de mest utsatta familjerna ska kunna gå i skolan.

Teologistudier i Mexiko:

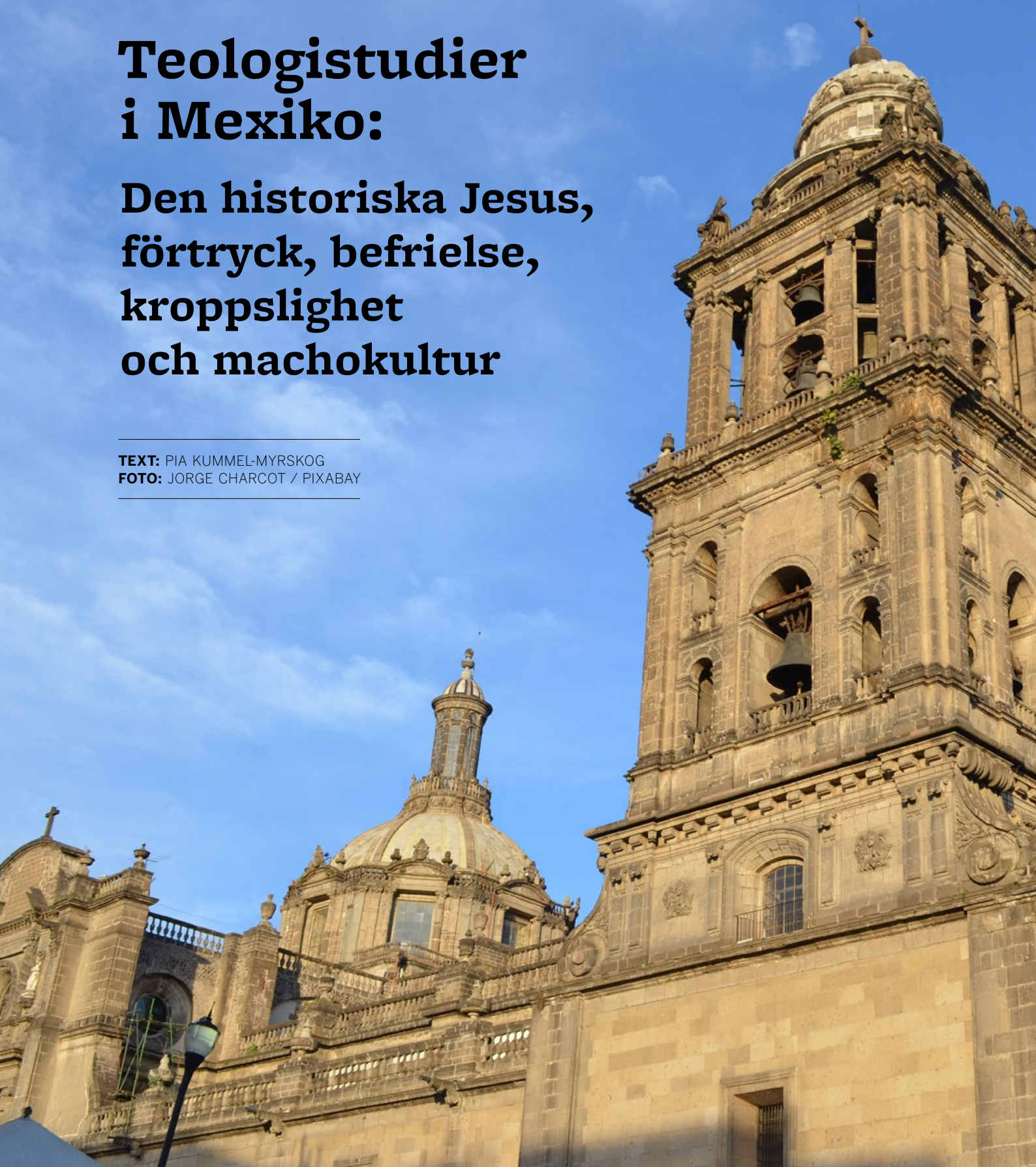
Den historiska Jesus,
förtryck, befrielse,
kroppslighet
och machokultur

TEXT: PIA KUMMEL-MYRSKOG

FOTO: JORGE CHARCOT / PIXABAY

Hösten 2019 var jag tjänstledig från mitt jobb och studerade samtida teologi med Latinamerika som kontext i Mexico City. Det var möjligt på Seminario Luterano Augsburgense som tillsammans med fem andra protestantiska kyrkliga seminarier bildar Comunidad Teológica de México. Redan första dagen hörde jag några begrepp som hängde med under hela tiden. De begreppen är den historiska Jesus, förtryck, befrielse, kroppslighet och machokultur.

Mexico City är en av världens största städer. Den breder ut sig över ett vidsträckt landskap vid foten av två vulkaner. Den är byggd delvis ovanpå en sjö vilket gör att stadens grund inte är helt stadig. I det historiska centrumet håller marmorhus och den stora stenkatedralen på att sjunka genom marken. Med modern teknik kan man begränsa skadorna, men staden drabbas ofta av jordskalv som ändå bidrar till att hus förstörs. Människor i Mexico talar ofta om en ny jordbävning som något som kommer att hända. Men ingen vet förstås när.

”Erövrarnas bild av Jesus var som en glansbild.”

Trafiken är livlig i Mexico City. Huvudlederna genom staden består av femfiliga vägar. Metronätverket är väl utbyggt och det finns särskilda bussleder med förkörsrätt. Ungefär en timme med metro från det historiska centrumet, nära universiteten och Olympiastadion från 1968, ligger Comunidad Teológica de México. Där finns både undervisningslokaler och internat. Jag studerade där en månad och bodde då på internatet.

Comunidad Teológica de Mexico startade för femtio år sedan som ett paraply, när protestantiska kyrkor slog sig ihop för att få en bra utbildning för sina blivande präster. Skolan är viktig för Finska Missionssällskapets samarbetspartner i Colombia och Venezuela och för lutherska kyrkor i hela regionen. Tillsammans har vi beviljat stipendier för studier och vi har också stött utbildningen via Lutherska världsförbundet.

Comunidad Teológica de México har 170 närvarande studerande och cirka 500 studerande på nätet. Det lutherska seminariets föreståndare är pastor Ángela Trejo Haager.

DEN HISTORISKA JESUS GÅR MED DE FÖRTRYCKTA

Undervisningen började med en intensivkurs i latinamerikansk samtida teologi. Jag lärde mig att frågan om makt spelar en central roll i det teologiska tänkandet. Latinamerika erövrades av kronan, kyrkan och handelskompanier. Det förtryck som uppstod vid kolonialiseringen fortsätter än i dag. Det syns i de utmaningar som demokratin har på kontinenten, i de stora socioekonomiska skillnaderna och en machokultur som genomsyrar samhället.

Erövrarnas bild av Jesus var som en glansbild. Det var vackra bilder av Jesus som representerade himmelsk makt och uppståndelsens triumf. Han tillhörde aristokratin och han var viktig för att hålla ordningen i samhället. De förtryckta fick identifiera sig med honom genom lidandet. De blev undervisade att eftersom Jesus led, kan den fattiga glädja sig åt sitt lidande. Det hör en kristen till.

Befrielseteologin ändrar bilden av Jesus radikalt. De förtryckta började på 1900-talet utveckla en egen teologisk syn på ”den historiska Jesus”. Man strävade efter att gå så djupt som möjligt i evangelierna och se vem Jesus egentligen var, inte bara vem andra i Bibeln sa att han var. De sökte så att säga mannen bakom myten och de tyckte också att de fann honom. De hittade en humaniserad Gud som dessutom levde i en kontext som liknade deras. Latinamerikansk kristologi kom allt mer att betona att Gud bor i och förkroppsligar mänsklig skörhet. Tanken om att han går med och lider med människorna betonades starkt. Eftersom han känner lidandet ända in i kroppen och delar bördan, orkar de förtryckta överleva.

FEMINISTTEOLOGIERNAS SÖKER BEFRIELSE FRÅN PATRIARKATET

Uttrycket ”den historiska Jesus” används ofta i feministteologin, som har sin början i befrielseteologin. Feministteologin vill framför allt frigöra sig från mansväldet. Patriarkatets makt är inte inskriven i någons universell ordning, påpekar de. Bibeln ger heller inte något stöd för mannens dominans. Patriarkalismen har uppstått där-

för att den ena gruppen har tagit sig tolkningsföreträdet. Det är samma mekanism som när grupper genom tiderna har tagit sig makt över en annan ras, stam eller människor med annat språk.

Makten finns alltså alltid någonstans hos någon som griper den eller får den. Enligt läraren och biskopen, TD Margareta di Sanchez, blir den samtida teologins huvudfrågor därför alltid: *Vem är det som dominerar oss?* och *Vem blev utanför?* Feministteologierna i Latinamerika talar om en kyrka som är mer horisontell, folklig och inkluderande. Den kyrkan omfattar både kvinnor och män och är inte mansföraktande.

De samtida teologierna har alltså sin botten i befrielsesteologin. Men befrielsesteologin har delvis misslyckats med att förnya sig, berättade di Sanchez, och blivit kvar i en kontext av den tidens förtryck. Den talade om fattiga men många marginaliserade grupper kände sig så småningom stå utanför.

Orsaken till att feministteologierna lyckades förnya sig var starka internationella nätverk bland feministteologerna. Teologerna lyckades också flyta in i andra fundament, som den sekulära feminismen, och upprätthålla dialogen med dem. En annan dimension som de lyckades adressera och som befrielsesteologin var blind för, var sexualiteten. För feministteologierna har sexualiteten och kroppsligheten alltid varit med som ett självklart element.

FEMINISTTEOLOGIERNAS SÖKER BEFRIELSE FRÅN VÅLDET MOT KVINNORNA

Mexiko, som har en befolkning på 130 miljoner, är ett land som är präglad av en våldskultur. Cirka en halv miljon människor är inblandade i narkotikatraffiken. År 2018 registrerades 33 314 mord i Mexiko, den högsta siffran sedan 1997. Det är de döda kropparna som registreras. Det finns 40 000 försvunna personer och 30 000 oidentifierade kropparna hos polisen. På listan över de femtio farligaste städerna i världen är städer i Mexiko, Venezuela och Brasilien kraftigt överrepresenterade. Fjorton av de tjugofem länder i världen med flest kvinnomord finns i Latinamerika och Karibien. Varje dag dör i medeltal nio kvinnor på grund av våldet. Det här är statistik före coronapandemin. Fyrtiofyra procent av alla kvinnor i Mexiko har upplevt våld från sin partner, femtotre procent har upplevt våld från någon utanför förhållandet.

Pia Kummel-Myrskog, biträdande direktör för utrikesavdelningen, Finska Missionssällskapet.
FOTO: JOANNA LINDÉN- MONTES

Feministteologierna söker befrielse från det sexuella och kroppsliga våldet som marginaliserar så många av kvinnorna i Mexiko. Det är i kroppen det största lidandet

---

”Det är nödvändigt att hitta en teologi som ger uttryck för den fria kroppen.”

äger rum för kvinnorna i dag och det är där de känner förtrycket.

Därför är det bokstavligen livsviktigt att de feministiska teologierna förmått uttrycka en teologi om kroppsligheten. Det är nödvändigt att hitta en teologi och ett språk som ger uttryck för den fria kroppen, en kropp som tillhör människan som lever i den och ingen annan. Det gör de bland annat genom att visa att Jesus befriande sätt att bemöta kvinnor och män bröt ner och förstörde en motsättning mellan

kropp och själ. Han accepterade människan som hon var vilket även inkluderade kroppen. Jesus undervisade och praktiserade en antropologi som gav värde till och respekt för hela människan bestående av kropp, själ och ande.

Feministteologierna vill också ta fram det kroppsliga i bibelberättelserna och göra kroppen till ett teologiskt rum. Genom att lyfta fram att våld mot kvinnans kropp, samtidigt är våld mot den heliga Anden som bor i hennes kropp, kan feministteologerna visa att allt brott mot kvinnor följaktligen är brott mot hela treenigheten.

Undervisningen vid seminariet var mångsidig och makt, förtryck och könsroller behandlades ur historisk, sociologisk och feministisk synvinkel och därtill ur ett maskulint perspektiv. Det fanns inte ännu någon maskulin teologi men en kurs behandlade maskulinitet och machokultur i den mexikanska kontexten. Läraren konstaterade att det finns många belegg för att uttryck för machokultur inverkar negativt på männen och deras hälsa. Det behövs befrielse från patriarkatet och dess kulturalisering även för män. ∞

Miia gör missionsarbetet mer synligt och tydligt

Karleby svenska församling har i år som tema mission och evangelisation. Jag bad att få några tips för missionsverksamheten av missionsansvariga Miia Lindqvist, som är en riktig idéspruta. Här delar hon med sig av sina erfarenheter och tankar.

TEXT: ANN-KRISTIN ÅVALL FOTO: MIIA LINDQVIST

Miiia Lindqvist upplever att det är svårt för människor att riktigt ta till sig vad missionsarbete innebär eftersom arbetet sker så långt borta och missionärerna ofta är för dem helt främmande personer. Därför ville hon börja med att försöka ”paketera in” missionsarbetet så att det blir mer synligt och tydligt.

– Jag beställde en logo för församlingens mission och öppnade ett Instagramkonto för missionsarbetet. Om du vill kolla så hittas den på missionkarleby på Instagram. Jag lägger också alltid samma information på Facebook som på Instagram. Logon finns också med i vår annonsering.

I samma veva beställde Miia också

muggar och anteckningshäften med missionslogon. Produkterna säljs till förmån för mission.

Inför påsken snickrade Miias man ihop små trälådor som Miia fyllde med påskgräs, godis, ett ljus, servetter och ett kort. Lådan kunde man köpa för 10 euro till sig själv alternativt skicka som påskhälsning till någon och då levererades den till dörren.

– Vi var inte riktigt förberedda på att lådan skulle gå åt som smör så efter att det kommit in trettio beställningar kunde vi inte ta emot flera. I år kommer vi att erbjuda någonting liknande, men försöker vara bättre förberedda och också engagera mer folk i projektet.

Eftersom upplägget med påsklådan var så lyckat spann Miia vidare på temat och samlade ihop saker till en morsdagslåda. Lådan innehöll en blomma, missionsmuggen, småbröd, en hudvårdsprodukt (som apoteken donerade), ett kort av en lokal konstnär och en hälsning av tre mammor. En av mammorna var Christina Heikkilä, en av Missionssällskapets missionärer vars arbete församlingen stöder. Morsdagslådan kostade 25 euro och den såldes i trettio exemplar.

– Lådan uppskattades och var till glädje och välsignelse för många.

– Annat vi ordnade ifjol var kvinnofrukostar, en vandring med Camilla Skrifvars-

Koskinen från Missionssällskapet och en glögg- och pysselkväll. Eftersom De vackraste julsångerna inte kunde hållas i kyrkan som vanligt uppmuntrade vi folk att ordna små tillfällen hemma och utomhus istället. Hur det lyckades vet jag faktiskt inte.

Tanken var att farsdagen skulle uppmärksammas genom att ordna olika aktiviteter.

– Inför farsdagen hade jag planerat ett större evenemang på Kalvholmens lägergård med pop-up-café, levande musik, lopptorg och försäljning av bakverk, massage och hårklippning för pappor med mera, men coronan satte stopp för det.

Vad av det du ordnat har fungerat och vad kunde förbättras eller göras på annat sätt?

– Eftersom jag jobbat med mission i bara ett år och det året varit väldigt annorlunda och ”onormalt” så är det svårt att säga vad som fungerar eller inte fungerar. Jag tycker

att allt vi provat på har fungerat åtminstone delvis. Det tar ju sin tid att köra igång någonting nytt och att få folk att bli medvetna om det.

Jag gissar att du har många idéer som inte gått att förverkliga nu under rådande restriktioner. Vad drömmer du om att göra efter coronan?

– Vi kommer att göra en kort presentationsvideo om missionsarbete som man kan visa på olika tillfällen. Ytterligare har jag som mål att uppmuntra och inspirera några nya grupper att ta på sig uppgiften att be för missionsarbete och också ekonomiskt stöda på de sätt de själva vill.

– Övriga tankar jag har för det här året eller nästa är bland annat att starta lovsångskvällar där man efteråt kunde servera en kvällsbit med smaker från olika delar av världen till förmån för mission, att ha en liten missionsbutik där man kunde sälja

sådant som lokala – framför allt unga – har producerat och på det sättet också få yngre människor med i missionsarbetet och att ordna en parkkväll med festmiddag för trötta småbarnsföräldrar, som behöver lite tid på tu man hand.

Så idéer råder det inte brist på! Vi hoppas att Miia får många frivilliga med sig så hon kan förverkliga planerna.

Miia har en sista hälsning som uppmuntran till oss alla:

– I slutändan upplever jag ändå att det viktigaste är att ständigt informera om missionsprojektet och om vad Gud gör på olika ställen, hur liv förvandlas och människor får nytt hopp i Jesus. Jag tror det är det som inspirerar folk att vara med i arbetet.

Vi tackar för tipsen och önskar Miia lycka till! ☺

Missionsfesten hålls 18–19.9.2021

På grund av det rådande coronaläget flyttas missionsfesten, som vanligtvis hålls i maj–juni, undantagsvis till hösten. Det nya datumet för missionsfesten är 18–19.9. Festen hålls tillsammans med Korsholms svenska församling och platsen är kyrkbacken i Gamla Vasa. Det mer detaljerade programmet och de medverkande offentliggörs senare i vår. Skriv in datumet i kalendern redan nu.

Lördag 18.9

10.00 Inledning och brunch. Vi äter brunch och lyssnar till tankar kring temat hopp.

12.30 Workshoppar för alla smaker

14.00 Eftermiddagskaffe

15.00 150 år av delat hopp – små återblickar till de första missionärernas tid i Ambolandet och en stor dos nutid och framtidsplaner.

16.30 Middag

18.00 Glimtar från världens alla hörn – en jordenruntresa i missionens tecken med berättelser, bilder, videohälsningar och musik.

19.30 Kvällste och fri samvaro

Söndag 19.9

11.00 Högmässa

Välkommen med!

KOMMANDE EVENEMANG

18–19.9 Missionsfest tillsammans med Korsholms svenska församling. Mer information hittar du på www.finskamissionssallskapet.fi/missionsfesten/

FRIMÄRKSINSAMLING

Stöd Finska Missionssällskapets arbete genom att skicka frimärken, vykort och gamla pengar för auktionering! Medlen från auktionerna riktas till vårt arbete utomlands.

Donationerna kan levereras till oss på följande sätt:

- ✓ Sänd föremålen till adressen:
Finska Missionssällskapet / Frimärkssamling,
PB 56, 00241 Helsingfors
- ✓ Hämta föremålen till vårt kontor i Helsingfors.
Magistratsporten 2 a, Böle, Helsingfors,
vardagar kl. 9–15:30

Du kan beställa insamlingskuvert med färdig adress och betalt porto från oss per e-post: info@finskamissionssallskapet.fi

Läs mer på felm.finskamissionssallskapet.fi/ge-en-gava/frimarkssamling/

FINSKA MISSIONSSÄLLSKAPETS KONTONUMMER

Gåvor från privatpersoner:

IBAN: FI38 8000 1400 1611 30

BIC: DABAFIHH

Ålandsbanken FI49 6601 0001 0970 21

Församlingarnas kollekter m.m.

IBAN: FI25 8000 1600 0607 10

BIC: DABAFIHH

Frivilliga bidrag till tidningen Mission

IBAN: FI25 8000 1600 0607 10

BIC: DABAFIHH

Märk betalningen: TIDNING

Insamlingstillstånd: Finland RA/2020/1538, i kraft tills vidare fr.o.m. 1.1.2021, beviljat 1.12.2020 av Polisstyrelsen. Åland ÅLR 2020/6483, i kraft 1.1–31.12.2021, beviljat 25.8.2020 av Ålands landskapsregering. De insamlade medlen används i Finska Missionssällskapets utrikesarbete.

GE HOPP Bli månadsgivare!

Tack vare dig kan de mest utsatta människorna få möjlighet till ett bättre liv.

www.finskamissionssallskapet.fi/delta

Andakt

KITT OCH HONUNG

Dagarna ljusnar. Fastän jag tycker om vintern och snön börjar jag redan nu längta till vårens dofter, till flyttfåglarnas ankomst, till att få upptäcka naturen som vaknar till liv. I en av mina julklappsböcker "Livets tunna väggar" skriver Nina Burton om humlor och bin. Jag fascineras av binas samarbete när de bygger bikiporna. Det kitt som ska täta vaxkakorna och skydda boet kallas på latin propolis och det betyder "för samhället". Kittet består av hundratal beståndsdelar och innehåller bland annat kåda som är virus och bakteriedödande.

Viktigast i kupan är ändå honungen. Ingen blomma eller enskilt bi kan producera honung på egen hand utan det handlar om ett samspel mellan olika arter och individer. Ett ensamt bi kan på tre veckor högst få ihop en kvarts tesked honung och sedan är det utslitet. För att fylla en

honungsburk måste två miljoner blommar besökas.

Vi har mycket att lära oss av bina. Jag tänker främst på det att livet inte är ett individuellt projekt. Jag behöver inte klara mig på egen hand. Det är inte enbart styrka att jobba tillsammans för samma mål, det är en förutsättning för att kunna bära frukt. I Jesus bildspråk (Joh 15) är vi kristna inte enbart samsarbetsparter; vi är grenar på samma träd. Jesus talar om sig själv som vinträdet och uppmanar oss att bli kvar i hans kärlek, först då kan vi bära frukt.

Nu under fastetiden hjälper oss kyrkoårets texter att pröva oss själva. Vi får följa Jesus på lidandets och medlidandets väg och träna oss i att leva ett helt och äkta liv. Att söka det som är nödvändigt för livet och sätta gränser för det onödiga. Hur kan vi bevaras från att förytligas och hårdna?

Jag längtar efter att leva så att jag berörs av mina medmänniskors nöd och av naturens utsatthet.

Vår kallelse som kristna är inte att lyckas utan att bära frukt, säger Henri Nouwen. Att bära frukt är något annat än att vara sin egen lyckas smed och prestera resultat. Jag behöver inte och kan inte med egna resurser älska och göra världen till en bättre plats. I stället får jag vara med i en bisvärm där vi tillsammans med våra olikheter berikar varandra och där växtkraften skapas av Gud själv. Vi får i likhet med bina jobba både för kittet, det som skyddar och håller ihop samhället, och för honungen som ger näring och liv.

Maria Björkgren-Vikström

församlingspastor
Åbo svenska församling

